

A TAO ÉS A TAHÓK

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 22. szám, 2019. május 31.

Két pesti „abszolút művészszínház” kinyilvánította, hogy nem kér a Nemzeti Kulturális Alap pénzéből, amíg az úgynevezett független színházak (tao-mentesített) pénzügyi háttere nem biztosított. A reakció elvárható volt, mégis, – a tahóönként tombolása közepette – dicséretes lépés. Ennél több nem telik saját művészi szabadságuk, netán pusztán létezésük kockáztatása nélkül. A nemzeti kultúrával törődni szándékozó politikusoktól viszont több is elvárható volna. Sok más fontos tétel mellett – sajnos ezt is hiába várjuk. Világossá kellene tenni, hogy a színházi tao a nemzeti kultúra támogatásának talán (ha van olyan) legigazságosabb módja volt. Ugyanis nem a színház, nem annak vezetősége, hanem a nemzeti kultúrára áhító közönség kapta a pénzügyi segítséget. Az eladott jegyek száma szerint járt. Vagyis a néző kapta a támogatást, fele áron vehette a jegyet. Ilyenformán a színházi tao megszüntetése a nemzeti kultúrára áhító közönség megbüntetésére, végső soron a nemzeti kultúra elleni erőteljes támadás. Csak érdekességként említem meg, hogy a nemzeti kultúra legsikeresebb rombolójának számító teljesen amorális látványélsport esetében a tao tovább él.